

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVII (31)

Štev. (No.) 28

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

13. julija 1978

Glas vpijočega v puščavi

Imeni dveh mož, ki hočeta svobodnemu svetu dopovedati, kaj je komunizem in v čem je njegova stalna nevarnost, zasledimo kaj pogosto v časopisih: Aleksej Solženicin in Eudocio Ravines.

Solženicin, ki je za svoje pisateljsko delo dobil Nobelovo nagrado, je bil rojen in vzgojen v komunističnemu ozračju sovjetske Rusije. Bil je oficir v drugi svetovni vojni, odlikovan za hrabrost, toda postal je političnim nadzornikom nezanesejiv, ker je imel nevarno navado, da je vsako stvar imenoval s pravim imenom. To je bilo dovolj, da so ga aretirali, degradirali in poslali v zapor, najprej v zloglasne moskovske ječe, nato pa za dolga leta na otočje Gulag na prisilno delo. Pod pritiskom svetovnega mnenja je po velikem trudu dobil dovoljenje, da sme oditi v tujino. Kot pisatelj svetovnega slovesa sedaj v ZDA govori in piše o razmerah v svoji domovini, o nevarnostih komunizma in o potrebi neprestane paznje in borbe proti temu pogubonosnemu zlu. Žal so njegove ugotovitve sicer predmet velike pozornosti, nihče pa, ne javno mnenje, ne tisti, ki ga vodijo ali predstavljajo, ne store ničesar, da bi se temu zlu postavili resno v bran.

Eudocio Ravines je publicist, ki je imel mnogo stika s komunisti. Kot sin latinske Amerike je v svojem optimizmu videl v komunizmu edino pot, da se zlomi fevdalni sistem v njegovi domovini, Peruju, in da se da revnemu sloju pravica do dostojnega življenja. Rdeča internacionala ga je, navdušenega in zmožnega, pritegnila v svoje vodilne vrste. Šolal se je v Moskvi, opazoval je lahko uspehe rdeče revolucije na življenju ruskega človeka, ki je bilo vse kaj drugega, kakor pa doktrina, ki je obljubljala človeku raj na zemlji. Ker je tudi ta mož imel navado, da je svoje mnenje javno povedal in branil, je bilo njegove kariere konec. K sreči je zasumil pravočasno, kaj se pripravlja in posrečilo se mu je umakniti se na varno. Ne v počitek in molk, ampak v delo za poučevanje nevednih in zapeljanih ljudi o tem, kaj jim komunizem obeta — in o tem, kar jim v resnici da.

Seveda sta oba ta moža tako boljše-vikom v Rusiji, kakor tudi tistim, ki v deželah svobodnega sveta delajo za končno zmago rdeče ideje, neznanost na poti. Skušajo ju svetu pokazati kot dva čudaška razočaranja, katerima ni mogoče verjeti, kar govorita in pišeta in ki vsako resnično napako, ki se tudi pod rdečim režimom lahko zgodi, povečata in posplošita z očitnim namenom, da bi očrnila vse, kar razumemo pod pojmom komunizma. Žalibog imajo te razlage neredko uspeh.

Lenin pravi, da je med komunizmom in svobodo in demokracijo mogoče le eno vprašanje, vprašanje sile do uničenja. Ta Leninova teza je ena najvažnejših v njegovih navodilih, kako pomagati komunizmu do svetovne zmage. Čudno pa je, da komunisti vedno govorijo o miru in podpirajo po svetu vse ustanove, ki govorijo o miru. In to resno mislijo. Komunisti se vojske boje. Je preveč tvegana, ker se zavedajo, kakšno je navdušenje za boj med njihovimi državljani in koliko velja njihov vojni stroj, s katerim naj bi zavojevali svet. Zmagati morejo le tedaj in le tam, kjer jim je uspelo na miro-ljuben način razkrojiti demokratsko družbo, uspraviti človeka v udobju pridobitvenega sveta, prepričati ga, da je edina ustanova na svetu, ki hoče človeku mir in udobje, sovjetska Rusija, tako oklevetana in osovražena od zapadnih imperialistov. Je že skrajni čas, pravijo, da osebe, ki danes vodijo oba tabora, rečejo končno besedo, se spoznamo in tako zagotovijo človeštvu mir za vse čase.

O tem pronicanju rdeče mirovne ideje v naivni demokratski svet je nedavno Solženicin govoril 20.000 študentom na Harvardski univerzi. Med glavnimi odgovornimi, da je tako, je imenoval birokrate, politike, intelektualce vseh vrst, ki so ponižali človeško dostojanstvo s svojimi pisanji in iz-

ČLOVEKOVE PRAVICE V SOCIALISTIČNI

„SVOBODI“

DVA JUDOVSKA OPOREČNIKA OBSOJENA V MOSKVI

Znani judovski oporečnik v Sovjetski zvezi Vladimir Slepak je bil 21. junija od nekega moskovskega sodišča obsojen na petletni izgon iz države. To je zvedel v Moskvi Slepakov svak Raschkowski in povedal prijateljem. Pred nekim drugim sodiščem, tudi v Moskvi, pa je bila po vesteh iz judovskih krogov obsojena judovska disidentinja Ida Nudel na štiri leta izгона.

Raschkowski je dejal, da je za obsodbo zvedel od nekega sodnega uradnika. V procesu, ki je trajal en dan, je bilo zaslišanih deset prič in so vse potrdile obtožnico. Razbremenilnih prič ni bilo. Obtoženec Slepak je odklonil uradnega branilca in se je branil sam. Star je 51 let, po poklicu elektroinženir in član znane „Helsinške skupine“, ki si je nadela nalogo nadzorovati v Sovjetski zvezi izvrševanje človekovih pravic, določenih in priznanih v sklepni listini konference v Helsinkih. Slepak je bil aretiran 1. junija, potem ko sta z njegovo ženo eno uro demonstiral v središču Moskve na ta način, da sta nosila napis „Pustite nas k našim otrokom v Izrael“. Slepak in njegova žena sta si namreč že osem let prizadevala, da bi dobila dovoljenje za potovanje v Izrael.

Sorodniki in prijatelji niso smeli

Poziv in prošnja vietnamskih jetnikov

Po poročilu iz Pariza z dne 12. junija je v Vietnamu še vedno okrog osemsto tisoč jetnikov. Na toliko jih cenijo poznavalci, ki zasledujejo razvoj v tem delu sveta. 49 od teh nesrečnejšev — pravi poročilo — je poslalo poziv in prošnjo Mednarodnemu rdečemu križu in svetovni javnosti, da jim nujno pošljejo „kapsule“ s trupom, da bodo mogli napraviti konec „neznosnemu trpljenju in poniževanju“. „Pomagajte nam, da čimprej umrjemo!“ Ta poziv in prošnjo je prinesel v zahodni svet Doan Van Toai, ki je bil pred leti predsednik študentske organizacije v Saigonu, nasprotnik režima Thieu-a in je sedaj star 32 let. Pred „osvoboditvijo“ južnega Vietnama po komunistih je bil junija 1975 aretiran, takoj ko je vkorakal v Saigon Vietkong. Lansko leto je bil po posredovanju francoske oblasti izpuščen na svobodo. Besedilo poziva in prošnje jetnikov se je nau-

javami. Med nje je upravičeno prištel tudi tiste, ki se hočejo navdušeno boriti za človekove pravice na tak način, da puščajo svobodno demokratsko družbo na milost in nemilost v rokah zločinskih skupin ali posameznikov in se zavzemajo za tiste, ki jih je zasačila roka pravice, kot bi bili nedolžne žrtve svojih režimov. Brez dvoma je to eden velikih uspehov mednarodnega komunizma pri razkrajanju naivnega in samoljubnega zahoda, ki živi v miru in udobju. Prav to pričakuje komunizem. Ko bo družba sama do dobra nagnita, pride na vrsto Leninova teza: sila, vojska. In zmaga!

Mi, ki smo bili v neenakem boju navidezno premagani in ki smo plačali s hekatombo mladih življenj svoj boj za svobodo, vemo, da naš narod dejansko še ni premagan. To vedo tudi oni, ki ga vladajo. Zato nadaljujejo s svojo taktiko razkrajanja in pomehkuževanja slovenskega človeka. Nad starimi so obupali. Čakajo potrpečljivo, da izumrejo, vse upanje pa postavljajo na novi rod, ki dorašča iz družin, ki že niso imele direktnega stika z rdečo zlobo pri nas. Žal, da imajo vsaj delne uspehe.

Pred seboj imam slovensko revijo „Kladivo“, glasilo Zveze slovenske mladine na Koroškem, kjer v odkriti bratovščini z raznovrstnimi rdečimi organizacijami, slovenskimi in nemškimi, sodeluje pri organizaciji „Čilenske pesmi“ kot protest proti morilcu Pino-

prisojstvomati sodnemu procesu proti Slepaku. Tudi drugemu tajniku ameriškega poslanstva Hughesu ni bil dovoljen vstop v sodno dvorano z utemeljitvijo, da je že povsem zasedena in da ni prostora. Tujim časnikarjem pa so policaji dejali, da ne morejo v dvorano, kjer je proces v „zaključnem krogu“. Ko pa je bila razprava končana, je policija zahodne časnikarje in dopisnike ter Slepakove prijatelje pozvala, da se oddaljijo od sodnega poslopja. Nato pa so iz dvorišča tega poslopja brez predhodnega opozorila namerili v čakajoče vodno cev z mrzlo vodo.

47-letna strokovnjakinja gospodarskih ved Ida Nudel, ki je tudi sedem let prosila za dovoljenje, da se izseli v Izrael, je bila aretirana potem, ko je imela na svojem stanovanju napis: „KGB (Sovjetska tajna policija, op. ured.), dajte mi vizo.“

Ni še minilo dva meseca, odkar je bil ustanovitelj „Helsinške skupine“ Jurij Orlov obsojen na pet let prisilnega dela in sedem let izгона, ki ga morajo navadno obsojenci preživeti v Sibiriji. Od tedaj je bilo vsega skupaj že zaprtih ali obsojenih v Moskvi in drugih mestih Sovjetske zveze 20 članov te skupine. V večini primerov so bili obsojeni „protidržavne propagande“.

čil na pamet, predno je bil izpuščen iz zapora. Sedaj živi v Parizu.

Po poročilu pariškega tednika L'Express je Toai povedal, da je v zaporih Le Van Duyet bil popreje in je tudi sedaj pod komunisti sedež vojaške tajne policije. Razlika je v tem, da je bilo prej samo dvesto jetnikov, sedaj pa jih je v istih prostorih 2.000. Po cenitvah Toai-a je v Saigonu 70.000 jetnikov, v celi deželi pa 400.000. K tem je prišeti še nadaljnjih 400.000. K tem je prišeti še nadaljnjih 400.000 bivših oficirjev, vojakov, uradnikov in policajev, ki se nahajajo v raznih „zavodih za prevzgojo“. L'Express objavlja v tej zvezi imena 130 pisateljev, slikarjev, glasbenikov, gledaliških umetnikov, založnikov in časnikarjev, ki so med političnimi jetniki.

O razmerah v zaporih je Toai dejal, da šele po prestanih zaporih v samih, kjer so jetniki vklejani na rokah

chetu, ki je zapodil tatove in zločince iz svoje dežele. Vse pod okriljem „Rdečega mladinskega tedna“. Značilen je naslov lističa: „Kladivo“. Čemu dodajati še besedo srp, če pa že tako vsakdo ve, pri čem je.

Podobni pojavi razkrajanja se ponavljajo tudi po drugih krajih, kjer slovenski rod še živi v svobodi: v Avstriji, Kanadi, ZDA in, žal, tudi v Argentini. Smo sicer najbolj trdni na svojem stališču, najbolj delavni na vseh poljih, dovolj inteligentni, da nas kak plačan agent ne spravi iz ravnotežja, pa z vsemi pogoji, da taki tudi ostanemo. Vendar komunizem nikdar ne obupa. Odjenja na eni strani, okrepi pritisk na drugi. Posebno se trudi, da bi strl do slej enoten odpor proti komunizmu v vrstah naših mladih intelektualcev. Če te dobi zase, ima boj dobljen. Bodimo pozorni na rdečo taktiko. Nikdar ne bodo povedali, kje hočejo zabiti klin v naše vrste in kako. Vse oblike zbližanja s sedaj vladajočimi v naši domovini so za nas vsaj sumljive, če ne pogubonosne. Še vedno je plačal račun tisti, ki se je z njimi bratil in jim zaupal.

Naša enotnost bo jamstvo naše prave poti in naša bodočnost. Upamo, da pri nas ne bomo dobili „Kladiva“ po Koroškem vzorcu. Kladivo razbija, ruši. To je rdečim dovolj. Srp bodo že sami dodali, ko bo prišel pravi čas.

J. A.

La Iglesia y su compromiso

Recientemente el presidente de la Conferencia Episcopal Argentina, cardenal Raúl Francisco Primatesta, habló sobre la misión de la Iglesia en la actual sociedad latinoamericana, y los peligros que amenazan a esta sociedad.

“La tentación desahogada de la riqueza —aseveró— posibilita la lucha de clases”.

“Por eso Latinoamérica debe ser la imagen de una sociedad desarrollada pero más austera”.

“Puebla será un hito más dentro del permanente crecimiento de la Iglesia y el compromiso de materializar una evangelización liberadora que posibilite al hombre alcanzar el nivel de dignidad que su condición exige. Esto no será posible si no se libera primeramente del pecado, ya que no es posible estructurar ni edificar una sociedad más justa, si quienes la integran están sometidos individualmente por el pecado”.

“Estamos tironeando por la izquierda y por la derecha, por el capitalismo y por el liberalismo, la Iglesia debe encontrar una tendencia acorde con los principios de la fe católica y por ello ha comprometido su misión evangelizadora, clarificando y profundizando los fundamentos de esa fe”.

in nogah, pridejo posamezniki v skupne zapore. To je zanje prava olajšava, kljub razmeram, ki so v skupnih zaporih, kjer je več zapornikov v enem prostoru. Ti morajo od petih zjutraj do desetih zvečer sedeti na pogradi, ne da bi se smeli premakniti ali celo nasloniti. Videl sem umirati te ljudi od izčrpanosti, je dejal Toai. V moji nav-

zočnosti si je neki inženir vzel življenje tako, da si je odprl žile na rokah. Hrana teh revežev je bila v začetku riž, pomešan s peskom ali soljo. Od leta 1976 pa samo še manioko z vodo.

Doan Van Toai je napravil le-to napako, da ni poslušal nasveta svojih progresivnih prijateljev, da naj po zlomu južnega Vietnama zbeži v inozemstvo.

Prazne obljube in realna upanja

V „Hrvatski reviji“ je polkovnik Ivan Babić, ki se vidno udejstvuje v zdamskem hrvaškem političnem življenju, priobčil članek pod naslovom: „Naša politika: prazne obljube in realna upanja“. Podnaslov pa se glasi: „Osvoboditi se demagogije in graditi na stvarnosti“. K temu članku je urednik Hrvatske revije Vinko Nikolić pripomnil, da bi morali pametne in rodoljubne misli Ivana Babića prebrati vsi Hrvati, ker je članek primer političnega realizma, ki ga Hrvatom tako zelo manjka, in da tako jasnega in temeljitega članka še ni bilo v hrvaškem tisku.

Babićev članek se seveda nanaša na hrvaške razmere. Vsebuje pa toliko zdravih in treznih misli, da je prav, da se z njegovimi glavnimi mislimi seznanijo tudi Slovenci, zlasti tisti, ki na silno lahek način „rešujejo“ slovenska politična in druga vprašanja.

Glavne Babićeve misli so naslednje:

Mi svojega cilja — zrušiti Jugoslavijo in ostvariti svobodno hrvaško državo — ne moremo uresničiti sami brez sodelovanja zunanjih dejavnikov. Kljub enodušni volji hrvaškega naroda, ni bila „Neodvisna hrvaška država“ leta 1941 ustanovljena samo s to voljo, ampak tudi s sodelovanjem tedaj gospodujočih sil (t. j. Nemčije in Italije — naša pripomba). Zato je čista demagogija in politični diletantizem varati široke sloje naše emigracije s frazami in trditvami, da moremo mi sami, samo s svojimi močmi, ne ozirajoč se ne na Zahod ne na Vzhod ali celo proti njima, zrušiti Jugoslavijo in ostvariti hrvaško državo.

Današnja uradna politika Amerike je bila že večkrat izražena: ohranitev neodvisnosti, edinstva, neokrnjenosti in neuvrščenosti Jugoslavije. To je torej politika statusa quo — ohranitev Jugoslavije in ne njenega rušenja. Tako politika pa ni naš zaveznik. Širjenje vere v besedne izjave Amerike o svobodi, demokraciji in drugih moralno-etičnih vrednotah je nova vrsta varanja naše javnosti.

V nadaljnjem odstavku izraža Babić mnenje, da ne obstaja gotovost, da bo Amerika branila teritorij (ne režima in ne države) Jugoslavije — a predvsem hrvaški narodni prostor —, ki je za Ameriko in za Zahod važen političen, strateški in moralni prostor, da ne pade pod sovjetsko oblast. Nekaj upravičenega upanja je v tem, da ni Amerike po sovjetski blokadi Berlina v letu 1948 in od ustanovitve NATO-ja dalje izgubila v Evropi nobene pozicije.

Že sedaj je v Ameriki več vplivnih krogov, ki ne soglašajo z ameriško uradno politiko in ki ji celo odkrito nasprotujejo.

Za ohranitev teritorija Jugoslavije so zainteresirane tudi zahodne evropske sile, ki morejo — v svojem interesu — vplivati na ameriško politiko. Ne smemo pričakovati, da nam bo-

sta Amerika in Zahod pomagala pri uresničenju našega cilja zaradi naših abstraktnih pravic kot npr. zaradi načela samoodločbe naroda, zaradi naših zgodovinskih pravic, zaradi našega pripadništva zahodnemu kulturnemu območju, zaradi nekih pravic itd. ter da zato lahko prekrizanih rok čakamo na prihodnost.

Toda kljub očitnemu nerazumevanju Amerike in Zahoda za naše težnje je brez smisla izživljati se v napadanju in psovanju teh delov sveta. To je nekontroliran izliv primitivnih čustev in nepolitično delovanje. Pravo politično delo je delati v krogih, ki kažejo razumevanje za prave interese Amerike in za naše interese in razširiti delo tudi na dosedaj zanemarjeno Evropo.

Tudi današnja politika Moskve glede Jugoslavije teži za tem, da se ohrani status quo — seveda v pričakovanju situacije, ki bi ji omogočila, da spravi vso Jugoslavijo pod svojo oblast. Skratka, sovjetska politika — taka kot je danes — ni naš zaveznik, kakor tudi ne ameriška. Sovjeti imajo na prostoru Jugoslavije svoje interese in imajo tudi na razpolago sile, da te interese branijo.

Zaradi razočaranja nad ameriško politiko ne bi smeli mi iti v drugo skrajnost in podleči nerealnemu upanju, da nam bodo sovjeti zaradi nas pomagali. Doslej niso oni niti z eno potezo pokazali interesa za hrvaško narodno stvar. Naše stališče do Moskve ne more biti v današnjih razmerah pod silo razmer drugačno kot zmerno negativno.

Z ozirom na trenutno sožitje zahodne in vzhodne politike je danes Jugoslavija faktor, ki ga držita pokoncu obe strani in ki ima večji ugled v svetu, kot bi ji po njeni politični, gospodarski in vojaški moči pripadal. Logika govori, da se to stanje lahko spremeni po Titovem odhodu, in vse svoje delo moramo mi usmeriti v tisto dobo. Zato je treba brez odlaganja z argumenti dokazovati, da bi bila zadovoljitev hrvaških narodnih interesov koristna za mir, stalnost in ravnotežje sil na našem prostoru.

Vprašanje ustanovitve hrvaške države se ne sme smatrati in zagovarjati kot neki izoliran (osamljen) problem. Jugoslavija, v kateri danes živi hrvaški narod, je del večjega geografskega, političnega in strateškega prostora, deloma srednjeevropskega in sredozemskega, deloma balkanskega prostora, kjer sprememba statusa quo posameznega dela vpliva tudi na ostale dele. Zato je potrebno, da — kadar pred svetom branimo idejo hrvaške države — predlagamo dobro utemeljeno alternativno rešitev za ureditev celotnega prostora Jugoslavije (podčrtalo uredništvo). V tej alternativni je tre-

(Nad. na 2. str.)

SOCIALIST PREDSEDNIK ITALIJE

SAMO PREHODNA FIGURA

Razvrstitev italijanskega političnega življenja se je znova pokazala ob volitvah novega državnega predsednika, ko je moral dosedanjí predsednik Leone zaradi osebnih finančnih škandalov odstopiti.

Tkim. volilni možje, ki jih sestavljajo člani senata, poslanske zbornice in pokrajinski delegati in ki vsi skupaj štejejo 995 mož, je več kot tri tedne izbiralo med različnimi predsedniškimi kandidati, začeni s tajnikom demokršćanske stranke Zaccagninijem, preko republikancev, socialistov, komunistov in drugih političnih prvakov. Volilni možje so se sestajali na „glasovanja“ v Rimu ter se jim v petnajstih „volitvah“ ni posrečilo oddati za predlagane kandidate zadostne večine, da bi lahko zasedel državno predsednišvo.

Za kulisami vseh teh „volitev“ je spretno manevrirala zlasti italijanska KP, da noben kandidat, ki partiji ni bil po volji, ni mogel dobiti zadostnega števila glasov. Ko je končno prišlo do

dejanske utrujenosti med volilnimi možmi in skoro brezupa med italijanskim prebivalstvom zaradi neprestanih „neuspehov“ volilnih mož, je italijanska KP izmanevrirala na kandidatsko mesto tkim. „neodvisnega“ socialista, 81-letnega medvojnega partizana Sandra Fertinija, tako da je v 16. volitvah od 995 volilcev zanj oddalo glas 832 volilnih mož. Italijanska KP je zadevo izmanevrirala tako, da je Partinijeva kandidatura izgledala na zunaj kot dogovor med krščanskimi demokrati, komunisti, socialisti, republikanci in socialdemokrati. Praznih volilnih listkov je bilo oddanih 121, ostanek pa je šel v prid sedmim drugim predsedniškim kandidatom.

Italija je tako po 20-letni dobi Mussolinijevega fašizma in 30-letnem razdobju krščanske demokracije dobila za državnega predsednika socialista. Več kot očitno je, da bo 81-letni Pertini samo prehodna figura na italijanskem državnem predsedništvu.

Šahovski dvoboj na Filipinih

DISIDENT KORČNOJ IN SOVJETSKI PRVAK KARPOV

Sovjetski disidentski šahovski prvak Viktor Korčnoj, ki je pred dvema letoma izkoristil priliko in ostal na svobodnem Zahodu, se bo v nekaj dneh pomeril za šahovsko prvenstvo s sovjetskim šahovskim prvacom Anatolom Karpovom. Dvoboj se bo odigral v Baio City na Filipinih, nekaj več kot 200 km severno od glavnega mesta Manile.

Tokrat gre za prvo svetovno šahovsko prvenstvo, organizirano spet po šestih letih odmora. Za sovjetskim prvacom stoji Sovjetska šahovska zveza, za Korčnojem pa Švicarska šahovska federacija, ki sta obe včlanjeni v Mednarodno šahovsko federacijo (Fide).

Korčnoj je pred svojim odhodom na Filipine časnikiarjem izjavil, da soveti zadržujejo njegovo ženo in sina kot talca, ker se on noče vrniti v ZSSR. O tej njegovi izjavi in drugih podrobnostih Korčnojevih nastopov proti sovjetskemu režimu smo že poročali v prejšnji številki našega tednika pod glavljem Mednarodni teden.

Ob prihodu v Manilo je Korčnoj na tiskovni konferenci povedal, da je bil iz zanesljivih virov opozorjen, da ga bodo sovjetski agenti ob prvi ugodni priliki ubili, če bo premagal Karpova. „Če me bo Karpov potolkel, potem sem varen, če pa ga bom jaz premagal, pa je moje življenje v nevarnosti,“ je izjavil Korčnoj.

Filipinski organizatorji šahovskega dvoboja so objavili, da sta oba prvaka že na Filipinih in da je za njuno varnost za čas njunega bivanja na Filipinih odgovorna Filipinska šahovska zveza. Organizator tekmovalja Florencio Campomanes je poudaril: „Ne glede na

to, kdo bo zmagal, storili bomo vse za zagotovitev njune varnosti.“

Sovjetskega prvaka Karpova spremlja 14 članska delegacija, ki jo je Korčnoj na tiskovni konferenci silovito napadel. Za vodjo sovjetske delegacije Viktorja Baturinskega je dejal, da „bi moral biti obešen, ker je bil v Stalinovi dobi politični prosekutor.“ Korčnoj je izjavil, da ne pozna po imenu vseh članov delegacije, da pa jo poleg drugih sestavljajo „en zdravnik, en strokovnjak za telesno vzgojo, en psihater, en strokovnjak za „fizične poskuse“ med tekmo, dva člana sovjetske tajne policije KGB in dva, za katera ne vem, kaj naj bi bila.“

Sovjetski prvak Karpov je star 27 let, Korčnoj 47 let. Vodja sovjetske delegacije Baturinsky časnikiarjem ni hotel dati podrobnosti o sovjetski delegaciji. Voditeljica Korčnojeve delegacije, predstavnica švicarske šahovske zveze Petra Leeuwerick je objavila, da je prinesla s seboj aparat za ugotavljanje radioaktivnega žarenja, ker se boji, da bi soveti proti Korčnoju uporabljali skrite aparate z žarenjem, s katerim bi vplivali na Korčnojeve možgane med tekmo. Sum je toliko večji, ker je Baturinsky odklonil časnikiarjem pojasniti funkcije posameznih članov Karpove delegacije.

Šahovski dvoboj bo predvidoma trajal dva meseca.

POŽAR je uničil skoro do tal Muzej moderne umetnosti v Rio de Janeiro ter je zgorelo nad 1800 umetnin. Škoda je neprecenljiva. Policija vzroke požara raziskuje.

PRAZNE OBLJUBE IN REALNA UPANJA

(Nad. s 1. str.)

ba vskladiti interese Zahoda, Vzhoda in hrvatskega naroda.

Hrvatski narod v domovini kakor tudi njegov del izven nje je edin glede cilja — ustanovitev hrvatske države. Toda uspeh našega delovanja v svetu bo toliko večji, v kolikor bo kar najbolj v skladu z razmerami v domovini. Slab uspeh bomo imeli, ako bo emigracija zahtevala eno, domovina pa kaj drugega. Najvažnejše za uspeh je, da obstoječe duhovne sile v domovini aktiviziramo (razgibamo) in revolucioniramo. Izraz „revolucionirati“ pa ni isto kot „terorizem“. Razne akcije v zdmostvu, ki se smatrajo za teroristične, ki podžigajo h gverilskemu delovanju ali uporu doma, niso nič drugega, kot demagoško delovanje, s katerim je sicer mogoče doseči ploskanje in popularnost, toda v resnici je to revolucionarni diletantizem in nehrvatsko delo. V kolikor bi pa kdo hotel vršiti take akcije, naj jih vrši brez zveze s Hrvatskim narodnim večem, katerega delo mora biti v skladu z zakoni in običaji držav, v katerih živimo.

V zadnjem odstavku priporoča Babič svojim rojakom, da naj se ne sklicujejo neprestano na razna imena mož iz hrvaške zgodovine. Kakor se Francozi v svoji današnji politiki ne sklicujejo na Napoleona, Talleyranda, Clemenceaua in niti na Petaina, in kakor se tudi Nemci ne sklicujejo na Bismarka, na Wilhelma, na Stresemanna a najmanj na Hitlerja, tako prenehajmo

Uvod v mednarodne finance (dr. Ljubo Sirc)

Nepričakovano mi je prišla v roke zanimiva knjiga izpod peresa znanega slovenskega ekonomista dr. Ljuba Sirca. Založba „Siglo XXI“ je v zbirki „Curso universitario de economía“ izdala istočasno (april 1977) v Mehiki, Španiji in Argentini španski prevod Sirčeve „Outline of international finance“, ki jo je l. 1974 založila angleška založba Weidenfeld & Nicolson.

Avtor je bil profesor ekonomskih ved na Univerzi v Dacca, na St. Andrew's University in je zdaj zadnjih deset let na ekonomski fakulteti Univerze v Glasgowu. Med nami je znan po svojem političnem delu, kot sodelavec naših revij in časopisov ter kot politični in gospodarski izvedenec za dežele evropskega vzhoda.

Uvod v „Mednarodne finance“ je nadaljevanje njegove študije, ki je bila izdana pred leti pod imenom „Uvod v mednarodno trgovino“, a je na žalost nisem mogel zaslediti na buenosaireskem trgu.

Sirčevo delo o Mednarodnih financah ima prednost, da je pisano v lahkem slogu ter da nudi koristno in izredno metodično urejeno informacijo vsakemu bralcu, ki ga ta snov zanima, čeprav ta ne bi imel predhodne strokovne

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Praznovanje 9. julija je znova zdržilo deželo v veselem gledanju ne preveč blesteče sedanosti. Veselje se je izrazilo v razobešenju zastav in ljudskem prisostvovanju vojaške parade. Od svetovnega nogometnega prvenstva se je zastava (sijemodra in bela) tako prirastla srcu Argentinecev, kot že dolgo prej ne.

Vojaška parada v Buenos Airesu je bila izrednega obsega. Okoli šest tisoč mož je v teku dveh ur korakalo po prelepi buenosaireski Avenida del Libertador. Zaradi slabega vremena sicer ni bilo letalske parade, a lahki in težki tanki so nazorno pokazali moč argentinskih oboroženih sil. Ta moč — tako so znali povedati politični opazovalci

mi Hrvati sklicevati se na razne osebnosti iz preteklosti. Situacija hrvatskega naroda je danes tako različna od one v preteklosti, da nobena oseba in nobena ideja razen večne ideje hrvatske državnosti ne more služiti kot obrazec pri delu za boljšo prihodnost hrvatskega naroda.

Tako je zapisal polkovnik Ivan Babič v razmišljanje Hrvatoma. Prav pa je, da tudi mi Slovenci premišljujemo o teh problemih, se ogibamo demagoških trditvev in nerealnih čustvenih izlivov. Če je hrvaška stvarnost težka, je slovenska prav tako težka in je treba z veliko previdnostjo in modrostjo iskati poti za boljšo slovensko prihodnost.

Sm R

izobrazbe. S tega stališča je upravičen izraz „iniciación“ in angleški „outline“, s katerim je avtor nakazal splošni značaj svojega dela. Motil bi se pa, kdor bi mislil, da to „okvirno“ delo nima globine ali da se omejuje le na nakazovanje gospodarske problematike, brez temeljite analize. Prav nasprotno!

Razlaga posameznih tem je temeljita in hkrati poljudna, kar priča tako o avtorjevem izvedenstvu kakor o pedagoški praksi. Sirc piše brez „strokovne“ naglice. Vzame si čas, da razloži mednarodni položaj, strokovno terminologijo ter različne teoretične rešitve — katere potem kritično obdela.

Preko 280 strani si slede poglavja kakor: Mednarodne plačilne metode“, „Računovodstvo zunanjega sektorja“, „Plačilna bilanca“, „Mednarodno gospodarsko ravnanje“, pa tudi problematika zlate valute, mednarodnega fonda — vse do zadnjih finančnih pretresov tega desetletja.

Poučen je dodatek k prvotnemu tekstu, v katerem Sirc še posebej razlaga dogodke iz področja mednarodnega denarnega trga med kritičnimi leti 1974-76.

Kako prav ima avtor, ko ob zaključku omenja, da prav nerazumevanje

— je bila razkazana zaradi slavnosti obletnice državne neodvisnosti, pa tudi opozorilo čilski vladi, s katero teče pogovori o južnih vodah in otočjih.

Te dni namreč poteka v Čilu četrto zasedanje Druge komisije, ki proučuje te probleme. Ne smemo pozabiti, da se je komaj pred meseci še govorilo o veliki nevarnosti vojne med obema državama. Pred dnevi je čilski predsednik Pinochet izjavil, da bi bila vojna z Argentino „prava norost“, in da bodo na vsak način iskali mirno rešitev zadeve. A pogovori napredujejo zelo počasi, in le štiri meseci še manjkajo, da zapade rok, ko naj bi zadevo dokončno rešili. Nekateri opazovalci celo trdijo, da to ne bo mogoče in da se bo problem zavlačeval še leta in leta.

Prav teh problemov pa nima trenutno Argentina na političnem ali ustavnem polju. Vsi trije rodovi oboroženih sil so popolnoma enotni, in po zatrjevanju opazovalcev so prav te dni tudi zadovoljivo rešili problem „strukture oblasti“.

Za to je sicer bil že zadnji čas. Čas generala Videle kot vrhovnega poveljnika vojske poteka. Imenovali so že njegovega naslednika. To je general Viola, dosedanjí šef glavnega štaba vojske, ki bo nastopil mesto glavnega poveljnika 31. julija. S prvim avgustom bo namreč general Videla „nastopil“ kot predsednik a brez dejanske vojaške oblasti.

Tako imamo sedaj že dva člana nove vojaške junte. V vojski general Viola, v mornarici admiral Lambruschini. Manjka le še letalstvo, ki pa ima še časa do 23. marca, čeprav domnevajo, da se bo zamenjava izvedla še pred tem datumom.

Vse te zamenjave pa ne bodo odločilno vplivale na državno notranjo ali zunanjo politiko. Novi člani junte so pravzaprav iz iste skupine, kot so bili dosedanjí, in vladna filozofija bo ostala nespremenjena.

Pač pa bo gotovo prišlo do sprememb, vsaj manjših, v vladnem ustroju. Tako se že določeno govori o zamenjavi vzgojnega ministra. Poleg tega bo verjetno prišlo do sprememb v gospodarskem ministertvu, ki bo verjetno razdeljeno na dvoje. Če bo to pomenilo odhod dosedanjega ministra dr. Martíneza de Hoza, še ni določeno. Je pač eden najmanj popularnih, čeprav je po svoje izredno sposoben. Bomo še videli.

gospodarskih mehanizmov in omejitev, ki so lastne vsakemu gospodarstvu, predstavlja veliko nevarnost za nadaljnji mirni razvoj.

Prav iz tega razloga je knjiga dr. Sirca ne le koristen pripomoček za vse, ki študirajo probleme mednarodnih gospodarskih odnosov, temveč je važen doprinos k razumevanju splošne mednarodne problematike — to je: k lažjemu in boljšemu sožitju med ljudmi vseh dežel na svetu.

—žar

Tine Debeljak

(70)

Med knjigami in revijami

NOVE KNJIGE DR. TROFENIKOVEGA ZALOŽNIŠTVA

Dr. Rudolf Trofenik, nekdanji tajnik juridične fakultete v Ljubljani, uspel s svojo založbo istega imena v Münchenu ustanoviti in voditi svetovno priznano podjetje za izdajo znanstvenih del najvišje kakovosti. Začel je z izdajanjem faksimilnih izdaj slovenskih klasičnih del kakor so Brižinski spomeniki, Dalmatinovo Sveto pismo iz l. 1584, Trubarjevi prvi slovenski knjigi, Cerkovna ordenga... Valvazor, Kopitarjeva slovnica, Pohlino Besediše, Murkova Jugoslovanske književnosti itd., pa do zbornikov o slovenskem protestantizmu, o brižinskih spomenikih, Slodnjakov zbornik, Vebrov zbornik itd. itd., vse v nemščini, s katero je tem delom utrl pot na svetovne univerze. Izdal je prevod Prešerna v italijansčino, Kosovela v angleščino in nemščino... in zbirko slovenskih razprav o raznih problemih. Tako je pred leti v slovenščini ponatisnil razpravo o Ljubljanskih gostilnah ali l. 1975 v nemščini razpravo L. Gretzenbacherja o slovenskem klopotcu z naslovom „Windrad und Klapotetz“ (61 str.) pod geslom stare študentovske mariborske pesmi: „Bonus klopotec in suo klopociterio klopocitabiler klopocitat...“ Take brošure izdaja mimogrede, pa imajo vse znanstveno vrednost.

Posega pa tudi na širša področja, ne samo slovensko. Tako izdaja znanstveno revijo za kalkanologijo (Zeitschrift für Balkanologie), pa tudi knjige in razprave iz celotne balkanske problematike in iz vseh balkanskih jezikov, tudi turškega.

V vsa ta področja posega tudi s svojimi štirimi knjigami, ki jih je izdal v zadnjem polletju 1977/78. —

V zbirki „Prinosi k poznavanju Vzhodne Evrope in bližnjega Vzhoda“ je prinesel v fotografskem posnetku pomembno klasično knjigo iz albanske književnosti „Cuneus Prophetarum“ (Galerija prerokov), iz l. 1685, skopljanskega nadškofa (katoličana) in tedaj administratorja Srbije, Albanca Pietra Bogdana. Ta knjiga z bogatimi inicialkami in bakrorezi velja za prvo in klasično knjigo v novoalbanskem jeziku in so jo znanstveniki zelo pogrešali. Izšla je za 75-letnico albanologa Giuseppe Valentinija, ki je tudi napisal uvod (v italijansčini). V albansko jezikoslovje spada tudi druga knjiga Martina Camaja: Die Albanische Mundart von Falconara Albanese in der Provinz Cosenza (str. 118), ki obdeluje natančno preiskavo dialektične izgovarjave te albanske vasi v Italiji.

Tretja knjiga je vzeta že iz bližnje balkanske zgodovine, „Die „Bosnische Kirche“ und das Islamisierungsproblem Bosnies und der Herzegowina in den Forschungen nach dem zweiten Weltkrieg,“ namreč o „Bosanski Cerkvi in o problemu islamskanju Bosne in Hercegovine po drugi svetovni vojni (str. 145), ki jo je spisal Srečko M. Džaja. Ta zanima nas v toliko, ker smo se doslej učili in tudi učili v šolah, da so bosanski muslimani nekdanji bosanski bogomili, ki so kompaktno pristopali v mohamedanstvo. V zadnjem času je problem Bosne in Hercegovine postal aktualni zgodovinski raziskovalni predmet (o. Mandić), pa tudi politični, ko je bosanski islam dobil vrednost „rang“ posebne narodnosti. Pisec z znanstveno natančnostjo razbira vse vire našega poznanja o „bosanski Cerkvi“ iz latinskih, katoliških, arabskih, pravoslavnih, turških virov... o dogmatični herezi bogomilov, njih zgodovinskemu razvoju in njih številnosti, ugotavlja, da so ohranjeni nagrobni „stečci“ povečini — nebogomilski (dodaj smo mislili, da so izključno ostanki bogomilov) itd. Tudi da so bili ostanki bogomilov že pokatoličanijeni po bosanskih frančiškanih pred prihodom Turkov. Tudi Turki prvo dobo niso nasilno pomuslimanjali. Govori o „poturčevanju“ fevdalcev, pa ljudstva posebej... ter ugotavlja, „bogomilsko komponento“ v času prehajanja v islam, pa tudi pozneje, ko se ohranja kot nekakšen „krip-

tobogomilski tradicija“ oz. „krščansko-mohamedanski sinkretizem“, pomešanje obeh ver, kar pa je izraz bolj oddaljevanje se od bogomilstva, kakor pa njega kontinuiteta. Razprava je gotovo važna za razumevanje bosanskih verskih pisanih razmer, in tudi „končnega“ priznanja muslimanske narodnosti.

Četrta knjiga pa se dotika slovenske kulturne zgodovine. Doslovno je — fotografsko ponatisnjena knjiga nekoč protestantskega pastora v Ljubljani Theodorja Elzeja „Die Universität Tübingen und die Studenten aus Krain“, ki je izšla natančno pred sto leti (1877) ob priložnosti 400 letnice Tübingške univerze. Sedaj založnik Dr. R. Trofenik posveča to knjigo Tübingški univerzi za njeno petstoletnico s posebnim posvetilom v slovenščini in nemščini: „Pozdravljena Alma Mater Eberhardo-Carolina! V cvetu mladosti svoje si do brotljivo sprejela pod svoje okrilje slovenske študente, jih vzgajala in požlahnila z učenostjo. Jurij Dalmatin, magister tvoj, je prevedel vso sveto pismo v slovenski jezik in tako skupaj z velikim Trubarjem položil temelj slovenskemu knjižnemu jeziku.“

Nato sledi ponatis Elzejeve knjige, v kateri govori v pionirskem podrobnem, arhivarskem načinu o vplivu tübingške univerze na slovensko luteranstvo, posebno po posredovanju tamošnjega profesorja Matije Garbitusa (Grbca) Ilirca iz Istre, ki je bil osebnostno znanec Lutherov, ta je privabil v

MEDNARODNI TEDE

V BRAZILIJU, glavnem mestu Brazilije, je osem južnoameriških držav podpisalo tkm. Amazonski pakt o sodelovanju na gospodarskem, političnem, družbenem in drugih področjih meddržavnih odnosov. Pakt so podpisale Brazilija, Bolivija, Kolumbija, Ekvador, Gvajana, Peru, Surinam in Venezuela. Pakt je organiziral Brazil ter ostale južnoameriške države smatrajo, da je naperjen proti njihovim interesom, odn. da gre Brazilu za hegemonijo nad celotnim amazonskim bazenom in okolico. Najbolj se čutijo prizadete Argentina, Čile, Paragvaj in Urugvaj.

ŠPANSKA poslanska zbornica je s 197 proti 2 glasovoma — 112 poslancev se je glasovanja vzdržalo — izglasovala v novo špansko ustavo člen, po katerem je v Španiji vsem verstvom zajamčena svoboda, priznan pa je katoliški veri, kot večinski veri, poseben položaj. Trenutno tečejo med Vatikanom in Španijo pogajanja za nov koncordat.

KATOLIŠKA UNIVERZA v Lublinu na Poljskem je predlagala poljskega kardinala Štefana Wyszyńskiego za Nobelovo mirovno nagrado. Sklep je bil objavljen v varšavskem časopisu Slowo Powszechne. Lublinska katoliška univerza je edina katoliška univerza za železno zaveso.

KOLINE

Na Pristavi

bomo klali 22. julija 1978

Po 18. uri bodo na razpolago koline za dom.

23. julija 1978

KOSILO — KOLINE

Lepo vabljeni!

ŽEGNANJE
v San Martinu

ob 30 letnici ustanovitve
maše za Slovence
bo v nedeljo, 6. avgusta
ob 11 slovesna koncelebrirana
sv. maša
ob 12,30 skupno kosilo v
Slovenskem domu
Nakaznice za kosilo so na razpolago pri odbornikih Slov. doma in bodo na prodaj na dan žegnanja do opoldne.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 41-1413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

OSREDNJA HIŠA:

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8854/62

Tel.: 243-2291

(med Boedo in Sáenz)

Vse za dom

SOVJETSKA VOJSKA je minulo nedeljo zaključila svoje največje manevre v zadnjih treh letih. Manevri so se odigrali predvsem v Vzhodni Nemčiji ter je bila po ugotovitvah zahodnih opazovalcev smer njihovega „napada“ vzhod-zahod, tako da so se premiki zaključili z „bitko“ tik pred Berlinom. V Vzhodni Nemčiji vzdržuje ZSSR trenutno nad 400.000 svojih vojakov.

VODJA italijanskih Rdečih brigad Renato Curcio je bil v Milanu obsojen na 31 in pol let zapora, drugi teroristi pa na zaporne kazni, ki skupaj znašajo 200 let.

„Sovjeti smo že dovolj močni, da lahko ukinemo vso špijonažo!“

„In kaj bomo nato z maso brezposelnih?“

Po športnem svetu

MIMA JAUŠOVEC je na 50. jubilejnim teniškim turnirju v Parizu med posameznicami osvojila drugo mesto; v finalu jo je premagala Romunka Ruzici, s katero sta osvojili prvo mesto v damskih dvojicah. Po tem tekmovalstvu je Jaušovec nastopila še v Wimbledonu kjer je prišla v osmino finala. V Wimbledonu je prvo mesto osvojila Čehinja Martina Navratilova, ki je pred nekaj leti zaprosila za azil v ZDA. Med moškimi je v Wimbledonu osvojil naslov prvaka — že tretjič zaporedoma — Šved Bjorn Borg z mago nad Jimmyjem Connorsom.

NA TRADICIONALNEM atletskem turnirju v Zagrebu, ki ga je organiziral dnevnik Vjesnik, so tekmovali poleg domačih tudi odlični atleti raznih držav. Doseženi so bili prav dobri rezultati. Posebno se je odrezal mladi slovenski tekač Rok Kopitar iz Celja z zmago v teku na 400 m z ovirami. Bil je prvi s časom 51,1, kar je novi slovenski članski rekord in državni mladinski rekord. V skoku v višino je Celjan Čop z 205 cm zasedel 4. mesto. Prvi je bil Madžar Kelemen s 215.

SOBOTA, 15. julija:

Petošolci slov. srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka prireajo družabni večer s plesom v Slomškovem domu ob 20. uri.

V slov. cerkvi Marije Pomagaj ob 19,15 sv. maša za pokojne člane SPZ Gallus; nato slavnostna večerja v dvorani Slovenske hiše.

Slov. dom v Carapachayu bo imel redni občni zbor ob 20 uri v Domu. Vsi člani so obvezani, da se ga udeležijo.

Odbojarska tekma med Club Atlético Atlanta in Repr. Zedinjena Slovenija, dekliška sekcija, na igrišču Atlanta, Humbolt 540, Capital.

NEDELJA, 16. julija:

Romanje Slovencev iz Castelarja v

Amerikanec Rusu: „Mi lahko nekanovano rečemo našemu predsedniku osel.“

Rus Amerikancu: „Mi tudi — če gre za ameriškega predsednika.“

dinski rekord. V skoku v višino je Celjan Čop z 205 cm zasedel 4. mesto. Prvi je bil Madžar Kelemen s 215.

NA 16. EVROPSKEM DAMSKEM košarkarskem prvenstvu, ki se je končalo 30. maja v Poznanju na Poljskem, je jugoslovanska damska reprezentanca, v kateri je igrala tudi Slovenska Danica Guberinič iz Domžal, osvojila srebrno medaljo. Zmagale so sovjetske igralke, tretja pa je bila ekipa ČSSR.

NORA NOČ V BUENOS AIRESU — Pod tem naslovom Delo z dne 4. junija piše: To, kar pri nas po derbiju med Crveno zvezdo in Partizanom (v Beogradu, op. ur.) počno navijači zmagovite ekipe, spominja na skromne kolone šolarjev, ki so se namenili v muzej. Takšen je lahko zaključek potem, ko smo bili priča argentinskemu slavu po zmagi nad Madžarsko. Navijači so zavzeli vse ulice milijonskega mesta, sirene avtomobilov so tulile na ves glas, ljudje so prepevali ter se poljubovali od sreče. Evropejci skorajda ne morejo verjeti, da je kaj takega sploh mogoče.

Hladnikov dom

30. JULIJA OB 16. URI:

PRAZNOVANJE

26. OBLETNICE
Društva Slovenska vas

Opoldne kosilo za goste
Ob 16. uri kulturni program
zatem veselica

Igra SLOV. INSTR. ANSAMBEL

Veseli bomo vaše udeležbe!

Slovensko gledališče v Buenos Airesu

WILLIAM SHAKESPEARE

SEN KRESNE NOČI

sobota, 5. avgusta

PUERTAS PLEGABLES
Intermódulo

desde \$22.500.- m2
en maderas, vitraux,
laminados plásticos y
telas vinílicas

Fábrica, Ventas
y Envíos Interior:
Rio de Janeiro 677 Cap. Fed.
812-7490 y 2069

Sucursales:
Capital: Av. Juan B. Justo 3976
San Miguel:
Av. León Gallardo 383

INTERMODULO

opozarja posebej

Slovenec

na

svoje izdelke

PODRUŽNICE:

EZEIZA

Ruta 205 (nasproti postaje)
Tel. 295-1197

C. SPEGAZZINI

Av. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Alma verte 3230
(eno kvadro od občine)

LOMAS DE ZAMORA

Hipólito Yrigoyen in Laprida

Dekoracije

OBVESTILA

cerkev Marije Pomagaj ob 16. uri.
V Slovenskem domu v San Martinu
IX. mladinski dan. Začetek ob 8.30 uri.

SREDA, 19. julija:

Sestanek Lige žena-mati v San Martinu ob 18,30 uri.

ČETRTEK, 20. julija:

Odbojarska tekma med 77 Futbol Club in Repr. Zedinjena Slovenija, mlajša kategorija, na igrišču Cluba Morón, B. de Irigoyen 138, Castelar ob 20,30.

Ob 21,30 med istima moštva starejše kategorije, na istem igrišču.

SOBOTA, 22. julija:

Predavanje prof. dr. M. Komarja v Slovenski hiši ob 16 v prireditbi SKAS-a.

Večer valčkov in polk, ki ga vsako leto prirejata zvezna odbora SDO in SFZ.

Pouk slov. srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 23. julija:

Četrto romanje slov. farne skupnosti iz San Justa k Mariji Pomagaj v slov. cerkev ob 16. uri.

SOBOTA, 29. julija:

V Slovenski hiši ob 20 odprtje razstave slikarja Ivana Bukovca. Uvodna beseda arh. J. Vombergar.

Pouk slov. srednješolskega tečaja rav. Marka Bajuka v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Slovenskem domu v San Martinu café-concert. Pripravljata SDO in SFZ.

SREDA, 2. avgusta:

Sestanek Zveze slov. mater in žena s predavanjem dr. Marka Kremžarja ob 17 uri. V mali dvorani Slovenske hiše.

SOBOTA, 5. avgusta:

Sestanek SKAD-a v Slovenski hiši ob 17. uri. Nato skupna sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj.

V prireditbi Slovenskega gledališča premiera veseloigre „Sen kresne noči“ v dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 6. avgusta:

Zvezni sestanek SDO in SFZ po mladinski sv. maši v Slovenski hiši ob 9.30.

Slovenska kulturna akcija

4. KULTURNI VEČER

Likovni odsek

Sobota, 29. julija

O d p r t j e
RAZSTAVE IVANA BUKOVCA

Uvodna beseda arh. J. Vombergar

Mala dvorana SLOVENSKE HIŠE, Ramón Falcón 4158

Ob 20

Zvezna odbora SDO in SFZ

te vabita na

VEČER VALČKOV IN POLK,

ki bo 22. julija ob 20. uri v San Martinu.

KREDITNA
ZADRUGA

„SLOGA“

Bmé Mitre 97
Ramos Mejía
T. E. 658-6574

Uradne ure: Ponedeljek, sreda
in petek od 15. do 19. ure.

Slovenski dom
v San Martinu

Spominska počastitev
duh. svetnika Karla škulja
ob 20 letnici njegove smrti
bo v nedeljo, 23. julija
s sv. mašo zadušnico ob 8,30
ter s komemoracijo po maši ob
10 v domu. Vabljeni vsi rojaki.

Petošolci slov. srednješolskega tečaja
rav. Marka Bajuka

vabimo vse rojake na

DRUŽABNI VEČER S PLESOM

v soboto, 15. julija 1978 v Slomškov dom, Castelli 28, Ramos Mejía

Za prijetne melodije bo poskrbel
Ansambel „Triglav“

Za dobro jed in pijačo pa petošolci in njihovi starši.
Pričnemo ob 20. uri.

KREDITNA ZADRUGA „SLOGA“ z o. z.

Bmé Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Uradne ure: Ponedeljek, sreda, petek; od 15. do 19. ure

Vam prijateljsko svetuje:

PREDNO VZAMETE POSOJILLO ALI NALOŽITE SVOJ DENAR
DRUGOD, VPRAŠAJTE ZA POGOJE PRI NAS! NE BO VAM ŽALI!

V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires,

Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavle Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo
Argentino
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 5824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 1.419.886

Naročnina Svob. Slovenije za l. 1978:
za Argentino: \$ 8.500.— (850.000), pri
pošiljanju po pošti \$ 9.500.— (950.000);
ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko
pošto 25 USA dol.; obmejne države
Argentine 20 USA dol.; Avstralija 31 USA dol.; Evropa 28 USA dol.;
ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje
z navadno pošto 19 dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101, Buenos Aires, T. E.
33-7213.

V San Martinu žegnanje ob 30-letnici
začetka slovenske maše s slovesno
mašo ob 11 in skupnim kosilom.

V našem domu v San Justu ob 16
praznovanje družinske nedelje.

NEDELJA, 13. avgusta:

Nova maša Janeza Cukjatiya v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

SOBOTA, 19. avgusta:

Pevsko glasbeni festival SDO in SFZ ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. avgusta:

Romanje Slovencev Vel. Buenos Airesa v Lourdes.